

Iefta (1)
(0 iatq-l cq vine)

O, iatq-l cq vine, trecknd de coline
Armata-i cu sine, s-a-ntors tatql meu.
Sq cknte poporul, cqci biruitorul
El s-a kncrezut kn al lui Dumnezeu.
Trqiascq armata, trqiascq wi tata!
Poporul wi fata ckntau fericiyi.
Ckntarea rqsunq cu inimq bunq,
Biruinya-i prin Domnul kn lupte, sq wtiti.

Cor:
Dacq kn faya Lui tu ai jurat
Credinciowie cknd te-ai botezat.
Yine credinya wi nu te-ndoi,
Cu Domnul prin toate tu vei birui.

Serbarea se-ntinde, poporul se-aprinde,
Dar jalea-i cuprinde pe-acei ce-au ckntat.
Cqci fata fecioarq, curknd o sq moarq,
Cqci Iefta le spune cum el a jurat.
Dar iatq copila, wi frica wi mila,
Le-nvinge pe toate wi stq sus pe plai.
Ea wtie mai bine deckt oriwicine
Cqci Domnul o duce kn ceruri, kn Rai.

Ea-i iese kn cale, dar Iefta cu jale
Ki zice: "O, fiica mea greu m-ai lovit!
Cqci eu prin credinyq am o juruinyq,
O fggqduinyq eu am de-nplinit.
Cu-a mele cuvinte am zis mai-nainte,
Cqci dacq kn luptq eu voi birui,
Kntkia fiinyq ce-mi iese-nainte,
Pe-aceea eu Domnului o voi jertfi."

Wi fata-i rqspunde, ea nu se ascunde,
E gata sq moarq nedknd knapoi.
Ce dragoste mare, wi ce ascultare,
Exemplul acesta e wi pentru noi.
"Nu-i nici o-ntristare, cqci Domnul e mare,
Dar lasq-mq numai sq plkng, sq bocesc,
Prin muyi wi coline, de ziua ce vine
Acel ce mq duce kn Raiul ceresc."

Wi iatq ckntarea ne pune-ntrebarea:
Sknteyi voi ca fiica lui Iefta, surori?
Ea nu se frqmktq wi nu se-nspqimktq,
Credinya o duce deasupra de nori.
Oricine sq wtie cqci jertfa cea vie
Wi astqzi o cere Isus de la noi.
S-aducem pe-altare o dragoste mare,
Wi nimeni sq nu se mai uite-napoi.

Amin